

Epibionty na górnoeifelskich łodygach liliowców z Gór Świętokrzyskich

Edward Głuchowski

Acta Palaeontologica Polonica 50 (2), 2005: 315-328

Większość spośród 378 górnoeifelskich fragmentów łodyg liliowców zebranych z dolnej części warstw skalskich w Górach Świętokrzyskich wykazuje ślady drażeń endobiontów, lecz tylko ok. 20% z nich ujawnia ślady epibiontów. Liliowce te należą do pięciu gatunków opisanych na podstawie łodyg: *Tantalocrinus scutellus* Le Menn, 1985, *Schyschcatocrinus creber* Dubatolova, 1975, *Gilbertsocrinus vetulus* Moore and Jeffords, 1968, *Pentagonostipes petaloides* Moore and Jeffords, 1968 i *Cycloocetocrinus* sp. Zasiadła je 19 gatunków epibiontów żywiących się zawiesiną. Należały do nich otwornice z rodziny Saccamminidae, koralowce Rugosa i Tabulata, ramienionogi z rodzin Cyrtinitidae i Productidae, organizmy opisywane jako 'mszywioły Ctenostomata', 'mszywioły Cylostomata', mszywioły Cystoporata i mszywioły Rhabdomesida?, liliowce oraz organizmy o nieokreślonej przynależności. Większość tych epibiontów była oportunistycznymi komensalami kolonizującymi liliowce za życia, a tylko nieliczne wykorzystywały martwe liliowce jako twarde podłoże do osiedlenia się. Przynajmniej niektóre epibionty wydają się być wybiórcze w doborze gatunku gospodarza.

Key words: Epibionts, crinoids, host-selectivity, Skąły Beds, Eifelian, Holy Cross Mountains.

Edward Głuchowski [egluchow@wnoz.us.edu.pl], Wydział Nauk o Ziemi, Uniwersytet Śląski, ul. Będzińska 60, PL-41-200 Sosnowiec, Poland.

[Full text \(1,106.2 kB\)](#)